

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 33a regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt uchwały:

- w sprawie ustanowienia roku 2027 Rokiem Tadeusza Mazowieckiego.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem uchwały upoważniamy panów posłów Andrzeja Domańskiego oraz Piotra Adamowicza.

(-) Piotr Adamowicz; (-) Urszula Augustyn; (-) Paweł Bliźniuk; (-) Mateusz Bochenek; (-) Krzysztof Bojarski; (-) Piotr Borys; (-) Marek Jan Chmielewski; (-) Alicja Chylicka; (-) Zofia Czernow; (-) Andrzej Domański; (-) Joanna Frydrych; (-) Konrad Frysztak; (-) Patryk Gabriel; (-) Krzysztof Gadowski; (-) Elżbieta Gapińska; (-) Włodzisław Giziński; (-) Stanisław Gorczyca; (-) Krzysztof Grabczuk; (-) Małgorzata Gromadzka; (-) Barbara Grygorcewicz; (-) Iwona Hartwich; (-) Marek Tomasz Hok; (-) Patryk Jaskulski; (-) Dominik Jaśkowicz; (-) Piotr Kandyba; (-) Iwona Karolewska; (-) Ewa Kołodziej; (-) Tomasz Kostuś; (-) Iwona Maria Kozłowska; (-) Maria Joanna Koźlakiewicz; (-) Iwona Małgorzata Krawczyk; (-) Michał Krawczyk; (-) Robert Kropiwnicki; (-) Wojciech Król; (-) Marek Krzakała; (-) Adam Krzemiński; (-) Henryka Krzywonos-Strycharska; (-) Piotr Lachowicz; (-) Maciej Lasek; (-) Izabela Leszczyna; (-) Bożena Lisowska; (-) Artur Jarosław Łącki; (-) Alicja Łepkowska-Gołaś; (-) Dorota Łoboda; (-) Magdalena Łośko; (-) Alicja Łuczak; (-) Dorota Marek; (-) Paweł Masełko; (-) Katarzyna Matusik-Lipiec; (-) Jerzy Meysztowicz; (-) Krzysztof Mieszkowski; (-) Grzegorz Napieralski; (-) Jacek Niedźwiedzki; (-) Małgorzata Niemczyk; (-) Jolanta Niezgodzka; (-) Tomasz Piotr Nowak; (-) Paweł Papke; (-) Karolina Pawliczak; (-) Małgorzata Pępek; (-) Krzysztof Piątkowski; (-) Katarzyna Maria Piekarska; (-) Lucjan Marek Pietrzczyk; (-) Kazimierz Plocke; (-) Elżbieta Anna Polak; (-) Mariusz Popielarz; (-) Renata Rak; (-) Krystyna Sibińska; (-) Krystyna Skowrońska; (-) Weronika Smarduch; (-) Marek Sowa; (-) Adam Szłapka; (-) Henryk Szopiński; (-) Krystyna Szumilas; (-) Łukasz Ściebiorowski; (-) Apoloniusz Tajner; (-) Jarosław Urbaniak; (-) Adrian Witczak; (-) Mariusz Witczak; (-) Bartosz Zawieja.

UCHWAŁA
SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia ...

w sprawie ustanowienia roku 2027 Rokiem Tadeusza Mazowieckiego

Tadeusz Mazowiecki był reprezentantem środowisk katolickich, skupionych wokół Klubów Inteligencji Katolickiej oraz wieloletnim redaktorem naczelnym miesięcznika „Więź”, jednego z najważniejszych pism intelektualnych w Polsce, stanowiącego przestrzeń wolnej debaty w warunkach cenzury i nacisku politycznego.

W latach 60. i 70. był posłem na Sejm PRL Koła Poselskiego ZNAK, reprezentując środowiska katolików i podejmując wysiłek zachowania niezależności myślenia w warunkach ograniczonej suwerenności. W 1968 r. współtworzył interpelację koła w obronie studentów represjonowanych po protestach marcowych. Był uczestnikiem opozycji przedsierpniowej, współorganizatorem Towarzystwa Kursów Naukowych, a w Sierpniu '80 jednym z głównych doradców strajkujących w Gdańsku robotników i współtwórców programu „Solidarności”. Jako jeden z najważniejszych doradców ruchu, obok Bronisława Geremka, miał istotny wpływ na jego charakter. W 1981 r. kierował „Tygodnikiem Solidarność”, największym niezależnym pismem w ówczesnej Polsce. Po wprowadzeniu stanu wojennego był przez ponad rok internowany przez władze komunistyczne. Zachował wiarę w sens walki o przywrócenie „Solidarności” jako legalnej organizacji.

Tadeusz Mazowiecki był jednym z architektów Okrągłego Stołu w 1989 r. Później jako Prezes Rady Ministrów podjął odpowiedzialność za pokojowe przeprowadzenie Polski od systemu komunistycznego do państwa demokratycznego i niepodległego. W kolejnych latach współtworzył Konstytucję Rzeczypospolitej Polskiej z 1997 roku oraz działał na rzecz pokoju i praw człowieka jako specjalny sprawozdawca Komisji Praw Człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych w byłej Jugosławii.

W wolnej Polsce tworzył Unię Demokratyczną i był pierwszym przewodniczącym Unii Wolności. Przewodniczył Komisji Sejmowej ds. integracji europejskiej.

Tadeusz Mazowiecki traktował politykę jako powołanie i żył sprawami publicznymi. Był przekonany, że polityka winna opierać się na wartościach, służyć dobru wspólnemu – nie można sprowadzać jej do taktyki i gry, w której cel uświęca środki. Był chrześcijaninem, polskim patriotą i demokratą. Jako polityk cechował się odpowiedzialnością za państwo, konsekwencją w działaniu, szacunkiem dla drugiego człowieka i gotowością do prowadzenia dialogu, także z politycznymi oponentami. „Można się różnić, można się spierać ale nie wolno się nienawidzić” – podkreślał.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej zauważa, że w czasach narastających podziałów, języka wykluczenia i sporu prowadzonego kosztem dobra wspólnego, dziedzictwo Tadeusza Mazowieckiego nabiera szczególnego znaczenia. Przypomina ono, że polityka może być służbą, a nie walką – odpowiedzialnością, a nie doraźną przewagą.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej ustanawiając rok 2027 Rokiem Tadeusza Mazowieckiego oddaje mu hołd, jako jednemu z twórców polskiej wolności i państwa demokratycznego oraz wyraża przekonanie, że jego postawa pozostaje wzorem życia publicznego, którego Rzeczpospolita Polska potrzebuje.

UZASADNIENIE

Tadeusz Mazowiecki (ur. w 1927 r., zm. w 2013 r.) był jedną z kluczowych postaci polskiej drogi do wolności - politykiem, który łączył myślenie z działaniem, a przekonania z odpowiedzialnością za państwo.

Jego działalność publiczna wyrastała ze środowiska katolików świeckich, które w realiach Polski Ludowej tworzyło przestrzeń niezależnej refleksji i moralnej odpowiedzialności. Współtworzył środowiska skupione wokół Klubu Inteligencji Katolickiej, stanowiące jeden z najważniejszych punktów odniesienia dla inteligencji poszukującej języka wolności i odpowiedzialności w warunkach systemu autorytarnego.

Szczególną rolę odegrał jako redaktor naczelny miesięcznika Więź. „Więź” była czymś więcej niż pismem - była miejscem spotkania elit intelektualnych, przestrzenią rozmowy ponad podziałami i jednym z najważniejszych ośrodków niezależnej myśli w Polsce. Wokół niej skupiali się przedstawiciele różnych nurtów opozycji i środowisk niepodległościowych, tworząc środowisko, które miało realny wpływ na kształt polskiej debaty publicznej.

Jako poseł na Sejm PRL reprezentował środowiska katolickie, starając się, w warunkach ograniczonej suwerenności, zachować przestrzeń dla niezależnego myślenia i odpowiedzialności za sprawy publiczne. Z czasem jego działalność coraz wyraźniej zbliżała się do środowisk jawnie opozycyjnych.

W sierpniu 1980 roku Tadeusz Mazowiecki był jednym z najważniejszych doradców strajkujących robotników. Współtworzył język i program „Solidarności”, nadając jej wymiar nie tylko ruchu społecznego, ale także projektu odpowiedzialnej przebudowy państwa. Jako jeden z głównych doradców, obok prof. Bronisława Geremka, odegrał istotną rolę w kształtowaniu jej strategii. Kierując tygodnikiem „Solidarność”, stworzył największe niezależne pismo w Polsce, będące symbolem odzyskiwanej wolności słowa. Po wprowadzeniu stanu wojennego został internowany i pozostał jednym z najważniejszych autorytetów opozycji.

W 1989 roku był jeden z architektów Okrągłego Stołu, obrad które otworzyły drogę do pokojowej transformacji ustrojowej. Jako premier podjął decyzje o znaczeniu historycznym, rozpoczynając proces odbudowy państwa demokratycznego, gospodarki rynkowej

i suwerenności Polski. Był pierwszym niekomunistycznym szefem rządu po II wojnie światowej, a zarazem pierwszym premierem III Rzeczypospolitej.

W 1990 roku kandydował w wyborach prezydenckich, pozostając jednym z centralnych uczestników życia politycznego odradzającej się Polski. W kolejnych latach współtworzył Konstytucję Rzeczypospolitej Polskiej z 1997 roku, a na arenie międzynarodowej działał jako wysłannik Organizacji Narodów Zjednoczonych w byłej Jugosławii, podejmując wysiłki na rzecz ochrony praw człowieka i zakończenia konfliktów zbrojnych. Zrezygnował z tej funkcji protestując wobec bierności społeczności międzynarodowej po masakrze ludności w Srebrenicy.

Tadeusz Mazowiecki reprezentował szczególny etos polityki - oparty na przekonaniu, że spór nie musi prowadzić do wrogości, a różnica poglądów nie wyklucza wspólnoty. Był politykiem dialogu, zdolnym do słuchania i zmiany stanowiska pod wpływem argumentów, co stanowiło o jego sile, a nie słabości. W czasach, gdy życie publiczne coraz częściej ulega logice konfrontacji, jego postawa przypomina, że polityka może być przestrzenią odpowiedzialnej rozmowy.

Pozostał aktywny niemal do końca życia. Zmarł w 2013 roku i został pochowany w Laskach - na cmentarzu przy ośrodku dla niewidomych, miejscu szczególnym dla polskiej inteligencji katolickiej - zgodnie ze swoją wolą, skromnie i bez rozbudowanej oprawy.

Ustanowienie roku 2027 Rokiem Tadeusza Mazowieckiego jest nie tylko wyrazem uznania dla jego dorobku, ale także świadomym przypomnieniem wartości, które współtworzyły fundament współczesnej Rzeczypospolitej. Wartości te - odpowiedzialność za Polskę, i szacunek dla drugiego człowieka i gotowość do podejmowania dialogu - pozostają niezbędne dla trwałości państwa i jakości życia publicznego.

Warszawa, dnia 5 maja 2026 r.

Zbigniew Konwiński

Poseł na Sejm RP

RPW/15743/2026 – 1P

EZD RP KS
(GMS – WSU)
Data rejestracji: 2026-05-05
Data wpływu: 2026-05-05

Szanowny Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku!

Informuję, iż wyrażam poparcie pod poselskim projektem uchwały w sprawie ustanowienia roku 2027 Rokiem Tadeusza Mazowieckiego, który został złożony do łaski marszałkowskiej w dniu 30 kwietnia 2026 r.

Z poważaniem

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. *SPS-III, 021, 51, 2, 2026*
Data wpływu *05.05.2026r.*

PRZEWODNICZĄCY KLUBU PARLAMENTARNEGO
KOALICJA OBYWATELSKA - PLATFORMA OBYWATELSKA,
NOWOCZESNA, INICJATYWA POLSKA, ZIELONI

Zbigniew Konwiński